

О. С. Конотопцев,
к.держ.упр., доц.,
доцент кафедри регіонального розвитку
та місцевого самоврядування ХарРІ НАДУ,
м. Харків

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВЛАДИ УКРАЇНИ

У статті розглянуто проблеми та перспективи запровадження до діяльності органів влади України технологій електронного урядування. Визначено види електронного урядування. Розкрито основні переешкоди, які стоять на шляху впровадження технологій електронного урядування в органах влади України. Визначено перспективи більш активного застосування технологій електронного урядування в діяльності органів влади України.

Ключові слова: державне управління, місцеве самоврядування, електронне урядування, технологія.

Існування України як суверенної, незалежної, правової, демократичної, соціальної держави неможливо без докорінної модернізації всієї системи публічного управління. Тільки адекватність системи управління до стану суспільства дозволить забезпечити дієвість цієї системи. Сьогодні у світі таку адекватність можливо забезпечити виключно через активне запровадження в діяльності органів влади технологій електронного урядування. Саме завдяки цим технологіям органи влади будуть не тільки ефективні, але й адекватні стану українського суспільства.

Процес запровадження до системи державного управління нових елементів та новітніх технологій не повинен відбуватися стихійно та хаотично. Тільки системність та організованість дозволить із необхідним ступенем ефективності запровадити до діяльності органів влади України технологій електронного урядування. Але цей процес досі не набув достатньої організованості та необхідної впорядкованості. Часто органи влади запроваджують окремі фрагменти технологій електронного урядування виключно з власної ініціативи. Місцеве самоврядування значно випереджає органи державної влади. Все це відбувається

без достатнього наукового забезпечення та теоретичного обґрунтування. Зазначене зумовлює високу актуальність наукових досліджень тематики запровадження до діяльності органів влади України технологій електронного урядування.

Ціла плеяда сучасних українських науковців досліджує питання використання технологій електронного урядування в органах влади. Серед таких варто назвати І. Агамерзяна, М. Демкову, І. Клименко, П. Клімушина, К. Линьова, А. Серенка. Проте ці науковці у своїх дослідженнях зосереджують увагу на теоретичних засадах чи технічних аспектах запровадження електронного урядування та часто оминають сучасні тенденції та важливі події в цій сфері.

Усе зазначене зумовлює необхідність теоретичного осмислення процесу запровадження технологій електронного до діяльності органів влади України, визначення головних перешкод цьому процесу та найбільш привабливих перспектив його здійснення.

Перш за все необхідно з'ясувати особливості процесу електронного урядування. Серед науковців досі немає узгодженого уявлення про сутність та особливості явища електронного урядування. Дуже часто різні дослідники вкладають різне значення в одні й ті ж самі слова чи використовують різні терміни для позначення тотожних явищ. Все це змушує на початку науково-дослідної розвідки визначитися стосовно форм електронного урядування.

Готовий стандарт вирішення зазначеної проблеми може надати практика діяльності Організації Об'єднаних Націй. Ця найбільша та найвпливовіша міжнародна організація увібрала та узагальнила найкращій світовий досвід державного управління. Тому практика діяльності ООН цілком може бути стандартом для визначення та осмислення окремих технологічних процесів.

У діяльності ООН склалося вирішення трьох основних форм електронного урядування:

1. E-Government – міжорганізаційні зв'язки:

- координація політики;
- реалізація політики;
- здійснення публічної служби (надання адміністративних послуг);

2. E-Administration – внутрішньо-організаційні зв'язки:

- розвиток політики;
- організація діяльності;
- менеджмент знань.

3. E-Governance – взаємодія між громадянами, урядовими організаціями, чиновниками та політиками:

- процедури демократії;
- відкрите урядування;
- прозорість прийняття рішень [14, с. 54].

Таким чином, електронне урядування (*E-government, электронное правительство*) є використанням інформаційно-комп'ютерних технологій при здійсненні повноважень органів влади для взаємодії з громадянами. Найбільш явним та показовим прикладом електронного урядування є надання адміністративних послуг через мережу Internet. Для символічного вираження такого способу діяльності органу влади використовують формулу «G2B» – Government to Businesses.

Окремо виділяється електронне адміністрування (*E-Administration, электронная администрация*) – внутрішня організація діяльності органу влади на основі інформаційно-комп'ютерних технологій. Найбільш відомим та зрозумілим прикладом такого способу діяльності органу влади є електронний документообіг. Для вираження такого способу діяльності органу влади використовують формулу «G2G» (Government to Governments).

Також виділяється електронне врядування (*E-governance, электронное правление*) – залучення громадян до прийняття управлінських рішень через мережу Internet. Найбільш показовим прикладом є електронні консультації з

громадськістю або голосування через Internet на виборах. Для вираження такого способу діяльності органу влади використовують формулу «G2C» (Government to Citizens).

Всю цю різноманіть форм необхідно враховувати при узагальненні практики електронного урядування та визначення перспектив його розвитку.

Велику кількість проблем містить і практика запровадження окремих форм та технологій електронного урядування до діяльності органів влади України. Активне використання електронного урядування та взагалі інформаційно-комп'ютерних технологій містить ряд перешкод, які ускладнюють активне застосування цих прогресивних елементів управління. При цьому, такі перешкоди полягають далеко не тільки в значних ресурсно-фінансових витратах, яких потребує запровадження будь-яких нових технологій. Вдосконалення та оптимізація управлінських процесів в органі влади, які відбудуться в результаті запровадження інформаційно-комп'ютерних технологій, в подальшому дадуть суттєву економію коштів. Тому запровадження зазначених технологій є цілком обґрунтовано економічно. Проблема полягає в організаційних та правових аспектах цього процесу. Розгляд цих аспектів дозволяє визначити перешкоди, які містять значні небезпеки для органу влади.

Найбільшою перешкодою для використання в діяльності органів влади України технологій електронного урядування є законодавство України. Вітчизняні закони надзвичайно «недружні» для використання технологій електронного урядування при здійсненні процедур в діяльності органів влади. Тільки три закони передбачають можливість використання електронної пошти в діяльності органів влади:

- Кодекс адміністративного судочинства України (ст. 33, 38, 122-1, 181) – здійснення комунікацій та участь в судовому засіданні в режимі відео-конференції [4];

- Закон України “Про доступ до публічної інформації” (ст. 5, 19) –

оприлюднення публічної інформації та подання запиту на публічну інформацію [7];

▪ Закон України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” (ст. 13) – оприлюднення інформації про проект регуляторного акта [7].

При цьому в усіх наведених нормативно-правових актах йдеться тільки про використання технологій електронного урядування для взаємодії органу влади з громадянами (тобто E-Government). А в останньому з наведених законів використання технологій електронного урядування передбачено як резервний спосіб діяльності з оприлюднення проекту регуляторного акту: *“або шляхом розміщення на офіційній сторінці ... в мережі Інтернет”*.

Деякі Закони України значно ускладнюють активне використання технологій електронного урядування та, навіть, унеможливають його. Так, наприклад, Закон України “Про захист персональних даних” вимагає зберігати інформацію про фізичну особу виключно у форму бази персональних даних. Таку базу можна створити виключно на виконання визначених законодавством України повноважень органу влади та необхідно зареєструвати в спеціальному центральному органі виконавчої влади з питань захисту персональних даних. Але, як вже зазначалося, в законодавстві України тільки три закони прямо визначають можливість застосування технологій електронного урядування, а, отже, й підстави для створення відповідних баз персональних даних. Інші операції та процедури, здійснення яких потребує використання персональних даних (надання адміністративних послуг, консультації з громадськість та інші процедури, для яких необхідна авторизація) є неможливими для законного виконання.

Крім перешкод при використанні в діяльності органів влади технологій електронного урядування існують й значні загрози та небезпеки. Найпершою небезпекою є неліцензійне програмне забезпечення. Керівництво переважної більшості органів влади України навіть не усвідомлює необхідність використання

саме ліцензійного програмного забезпечення. Витрати на комп'ютерну техніку та технічні мережі сприймаються чиновниками достатньо усвідомлено, але потреба окремо (чи додатково) оплатити ще й нематеріальний інтелектуальний продукт для цієї техніки, яким є програмне забезпечення, залишається поза свідомістю можновладців.

Результати такого відношення вкрай негативні. 17 червня 2011 р. під час прес-конференції в інформаційному агентстві «Українські національні новини» на тему «Чи реально викоренити неліцензійне програмне забезпечення в Україні?» перший заступник голови Державної служби інтелектуальної власності України Олексій Янов навів інформацію про зміну рівня використання в органах влади неліцензійного програмного забезпечення за період з 2002 р.:

- 2002 р. – 89 %;
- 2005 р. – 76 %;
- 2006 р. – 75,2 % [2].

Згідно з річними звітами Державної служби інтелектуальної власності України впродовж 2007 – 2011 р. за результатами щорічної планової інвентаризації комп'ютерних програм в центральних органах влади виконавчої України спостерігалася наступна динаміка зміни рівня використання неліцензійного програмного забезпечення [10]:

- 2007 р. – 67,9 %;
- 2008 р. – 52,1 %;
- 2009 р. – 53,3 %*;
- 2010 р. – 42,03 %;
- 2011 р. – 45,5 %;
- 2012 р. – 40 %.

Таким чином, рівень використання в органах влади України неліцензійного

---

*З 2009 р. Державна служба інтелектуальної власності України відображає в своїх річних звітах результати щорічної планової інвентаризації тільки центральних органів виконавчої влади України.

програмного забезпечення залишається стабільно високим (наочно це представлено на рис. 1).

При цьому, в різних органах влади ситуація досить відмінна. Так, 1 лютого 2012 р. (після відомих подій з хакерськими атаками, викликаними незаконним закриттям файлообмінника Ex.ua) начальник управління зв'язків з громадськістю МВС України Володимир Поліщук заявив на прес-конференції, що «приблизно 47 %» програмного забезпечення у міністерстві внутрішніх справ не є ліцензійним [11].

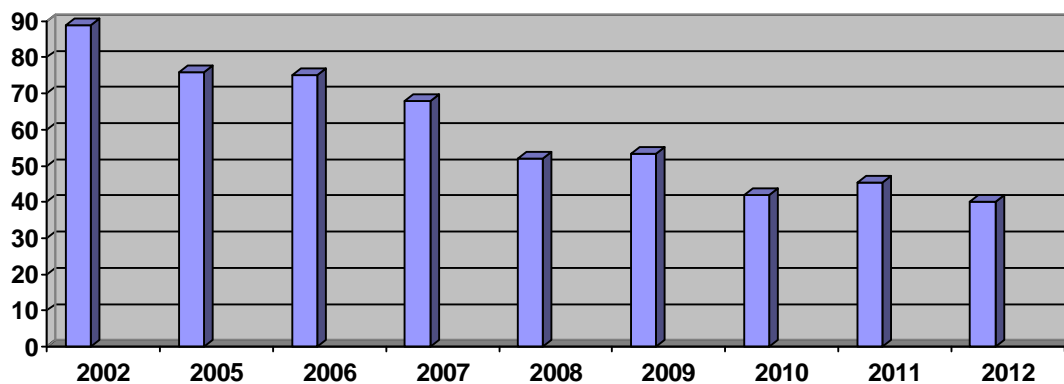

Рис. 1. Зміна рівня використання в органах влади України неліцензійного програмного забезпечення

І такі дані є досить оптимістичними, оскільки самі виробники програмного продукту оцінюють масштаби комп'ютерного піратства в органах влади України в набагато більших масштабах. Так, 2 лютого 2012 р. директор з корпоративних комунікацій та соціальних програм «Майкрософт Україна» Ярина Ключковська заявила в своєму інтерв'ю українському журналу «Тиждень», що «60% програмного забезпечення, яке використовують в центральних органах державної влади України, неліцензійне» [12].

Впродовж року, що минув з часу тих подій, відчутних змін в дальності органів влади не відбулося. 17 червня 2013 р. генеральний директор компанії «Майкрософт Україна» Дмитро Шимків в своєму інтерв'ю Українській службі

Британської телерадіомовної корпорації (BBC-Україна) заявив, що до цього часу *«державні органи є лідерами з використання неліцензійного програмного забезпечення в Україні»*. В цьому інтерв'ю навіть були названі найбільш активні порушники авторського права на комп'ютерні програми: Міністерство внутрішніх справ, Міністерство доходів та зборів, а також Збройні сили України [3].

Суттєвими загрозами, які містяться в цій проблемі, є висока вірогідність судових позовів від виробників та власників прав на програмне забезпечення і похідне від цього кримінальне переслідування посадових осіб органів влади. Окремою загрозою є слабкий захист комп'ютерів та мереж органів влади України від комп'ютерних вірусів.

Другою суттєвою проблемою, яка існує у зв'язку з використанням органами влади України технологій електронного урядування, є недостатній доступ громадян України до мережі Internet. Згідно даних міжнародного веб-сайту Internet World Stats станом на 30 червня 2012 р. доступність мережі Internet для населення в цілому по Європі становила 61 %. Найбільш доступним для населення Internet був у Ісландії – 98 %. В Україні рівень доступу населення до мережі Internet склав 34,1 % [15].

При цьому, рівень доступу є не просто різним – в різних регіонах він відрізняється в рази та десятки разів. Так, згідно моніторингу, проведеного в 2011 р. Міжнародним центром перспективних досліджень, доступ мешканців різних регіонів України до Internet коливається від 2 % в Рівненській обл. (що відповідає рівню доступу до Internet в Афганістані) до 90 % у м. Київ (рівень Нідерландів) [13].

Зазначені проблеми містять загрозу, небезпеки від якої перевершують всі можливі проблеми, описані вище – порушення прав громадян України. Через різну доступність до мережі Internet рівні за законом громадяни України матимуть нерівні можливості отримувати адміністративні послуги та впливати на прийняття управлінських рішень в органах влади. І поки держава не спроможеться

забезпечити рівний доступ громадян України до мережі Internet (подібно до рівного права на працю, відпочинок, соціальний захист, охорону здоров'я, освіти та ін.), органи влади не зможуть повністю перейти на забезпечення своєї взаємодії з громадянами через технології електронного урядування.

Ще однією проблемою, яка існує при застосуванні технологій електронного урядування в діяльності органів влади, є небезпеки, які виникають при появі будь-яких каналів комунікації. Далеко не завжди ці канали комунікації використовуються конструктивно та із користю. Сучасне українське суспільство складається далеко не тільки з високоосвічених та поміркованих громадян, чемних та спокійних. В своїй діяльності органи влади іноді можуть зустрічатися із громадянами, не налаштованими на конструктивну взаємодію. В багатьох органах влади відомі «професійні скаржники» та «місцеві божевільні», які звертаються із проблемами, яких не існує чи які неможливо вирішити. І для таких громадян поява додаткових можливостей в комунікаціях з органом влади тільки створить нові можливості для деструктивної діяльності.

Загроза, яка виникає в зв'язку із цим, полягає у появі додаткових можливостей для деструктивних елементів. Працівники органів влади, які сьогодні спроможні протиставити цьому виключно «надмірне дотримання» процедури (в надії, що громадянин втомиться та в подальшому відмовиться від своїх дій), не зможуть використати цей прийом при активному застосуванні технологій електронного урядування. До того ж, посилюється небезпека засмічення комунікацій органу влади хибним контентом.

Значну проблему для застосування в діяльності органів влади технологій електронного урядування становить неготовність до цього сучасного українського суспільства. Ці технології є незвичними для населення як самі по собі (принаймні, для переважної більшості громадян України), так і в аспекті діяльності органів влади. Населення України морально не готово до активного використання технологій електронного урядування в діяльності органів влади.

Так, з 9 травня 2011 р. (дня набрання чинності Закону України “Про доступ до публічної інформації”) по 31 березня 2013 р. лише тільки 45 % запитів на інформацію надійшло до Секретаріату Кабінету Міністрів України електронною поштою [6]. І це при тому, що Кабмін є найбільш віддалений від громадян орган виконавчої влади, а тому використання електронної пошти є найзручнішим способом здійснення комунікації із ним.

У зв’язку із такою неготовністю населення України до активного використання в діяльності органів влади технологій електронного урядування існує загроза ігнорування населенням нових можливостей. Значні ресурси, витрачені на запровадження цих технологій, будуть витрачені на незатребувані речі. А повне переведення процедур в формат електронного урядування просто позбавить населення доступу до них, що значно підсилить загрозу, описану вище.

З іншого боку, існують широкі перспективи використання технологій електронного урядування в діяльності органів влади України. І ці перспективи за своєю значущістю значно перевищують загрози та небезпеки, які приховані в цих технологіях. Вони створюють нові можливості для громадян та спроможні значно покращити діяльність органів влади.

Надзвичайно перспективним напрямком використання технологій електронного урядування в діяльності органів влади є забезпечення зв’язків із громадськістю. Електронні комунікації є більш гнучкими та оперативними, ніж будь-які інші види зв’язку, а тому вони набагато краще підходять для оперативного інформування населення. Тому їх застосування стало найпершим та найбільш відчутним аспектом використання інформаційно-комп’ютерних технологій в органах влади України.

На сьогодні органи влади все більш активно використовують для інформування населення не тільки та не стільки друковані засоби масової інформації, скільки свої офіційні веб-сайти. За даними Державного комітету телебачення і радіомовлення України у другому півріччі 2012 р. власні офіційні

веб-сайти були у 76 центральних органів виконавчої влади України [1]. Крім цих органів влади офіційні веб-сайти мають:

- 27 органів виконавчої влади регіонального рівня (Рада міністрів Автономної Республіки Крим, 24 обласні державні адміністрації та Київська і Севастопольська міські державні адміністрації);
- 504 районні державні адміністрації;
- Верховна Рада України;
- Генеральна прокуратура України;
- Судова влада України.

Таким чином, без врахування кількості органів місцевого самоврядування (яким необов'язково мати свої електронні представництва) в Україні існує 610 офіційних веб-сайтів органів влади. У той же час, згідно з даними Держкомтелерадіо України, станом на 30 грудня 2012 р. в країні існувало 667 комунальних друкованих засобів масової інформації [5]. При цьому, переважна більшість друкованих комунальних ЗМІ існує виключно за активної підтримки місцевих державних адміністрацій, які мають для зв'язки з громадськістю власні веб-сайти. Порівняння цих цифр (наочно це представлено на рис. 2) дозволяє вважати, що офіційні веб-сайти органів влади починають конкурувати з друкованими ЗМІ на полі зв'язків з громадськістю. Тому сьогодні є всі підстави стверджувати про цілковиту готовність органів влади та населення до відмови від друкованих засобів масової інформації, які є офіційними виданнями органів влади.

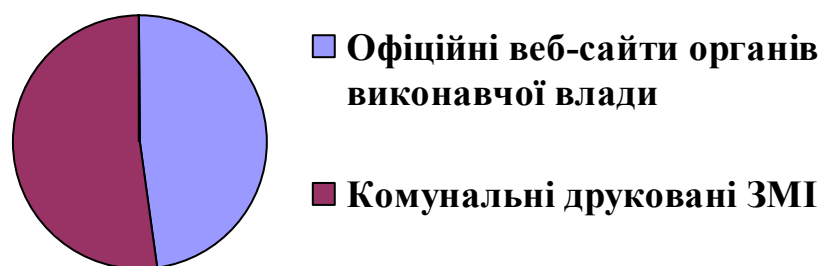

Рис. 2. Співвідношення кількості офіційних веб-сайтів органів виконавчої влади України та комунальних друкованих ЗМІ

Наступним перспективним напрямком використання технологій електронного урядування в діяльності органів влади України є консультування з населенням. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. №996 передбачає обов'язковість здійснення консультацій органів з громадськістю. Технологічно не існує жодних перешкод для часткового переведення цієї процедури в мережу Internet. Але набагато більше можливостей міститься в цих технологіях для органів місцевого самоврядування. Закон “Про місцеве самоврядування в Україні” передбачає дві комунікаційні процедури, які містять технічні умови для свого здійснення через мережу Internet:

- місцева ініціатива (ст. 9 Закону);
- громадські слухання (ст. 13).

Обидві ці процедури спрямовані для забезпечення зв'язку громадян з органом влади. І тому при здійсненні обох цих процедур можливе використання технологій електронного урядування.

Найбільш важливим та помітним для населення є запровадження технологій електронного урядування для надання адміністративних послуг органів влади. Вже стали практично хрестоматійними загальновідомі приклади здійснення цих процедур в передових країнах світу. Варто навести лише най вражаючі з них. В Сполучених Штатах Америки видача офіційної довідки on-line займає час до 30 хв., а надання ліцензії – до 1 доби. В З'єднаному Королівстві реєстрація підприємства потребує до 30 хв. часу, а подання податкової декларації – до 5 хв. Навряд чи органи влади України швидко досягнуть таких стандартів налагодження своєї діяльності.

Не набагато менш важливим для населення напрямком запровадження технологій електронного урядування в діяльності органів влади є забезпечення звітування депутатів рад всіх рівнів перед своїми виборцями. Ст. 16 Закону України “Про статус депутатів місцевих рад” визначає лише три моменти щодо технічних аспектів організації цієї процедури:

- місцева рада визначає орієнтовні строки та приймає інші рішення з питань організації проведення звітів депутата;

- витрати здійснюються за рахунок місцевого бюджету (у межах затверджених на ці цілі видатків);

- місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники підприємств, установ і організацій державної і комунальної форм власності зобов'язані сприяти депутатам місцевих рад в організації їх звітів.

Зазначені норми закону не містять перешкод для використання для їх здійснення інформаційно-комп'ютерних технологій. Більше того, в деяких місцевих радах України (наприклад, в Тернополі) депутати здійснюють звітування із використанням соціальних мереж.

Таким чином, використання технологій електронного урядування в органах влади України містить ряд загроз та небезпек, які значно обмежують можливості застосування цих технологій. Такими перешкодами є неліцензійне програмне забезпечення, недостатній та нерівний доступ населення до мережі Internet, наявність серед населення деструктивних елементів та неготовність суспільства до активного використання цих технологій. Проте, користь від запровадження цих технологій перевищує можливі загрози. Перспективними напрямками використання технологій електронного урядування є забезпечення зв'язків з громадськістю, консультації з населенням, надання адміністративних послуг та звітування депутатів. Ці напрямки запровадження новітніх технологій дозволять забезпечать значне підвищення якості діяльності органів влади.

Список використаних джерел

1. Аналітична довідка за результатами проведеного у другому півріччі 2012 р. моніторингу інформаційного наповнення веб-сайтів органів виконавчої влади [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : http://comin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=98414&cat_id=98409.

2. В Україні зменшується рівень використання неліцензійного програмного забезпечення в органах державної влади [Електрон. ресурс]. – Режим доступу :

<http://old.mon.gov.ua/index.php/ua/3662-v-ukraini-zmenshuietsya-riven-vikoristannya-nelitsenziynogo-programnogo-zabezpechennya-v-organah-derzhavnoi-vladi>.

3. Держоргани є найбільшим піратом в Україні – Microsoft [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : http://www.bbc.co.uk/ukrainian/news_in_brief/2013/06/130617_r1_microsoft_pirat.shtml.

4. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/print1370431715462163>.

5. Медійна карта станом на 30.12.2012 р. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : http://comin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=98943&cat_id=61321.

6. Підсумки роботи із запитами на інформацію, що надійшли на адресу Секретаріату Кабінету Міністрів України з 9 травня 2011 р. по 31 березня 2013 р. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=246207366&cat_id=244316991.

7. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2939-17/print1370431715462163>.

8. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності : Закон України від 11.09.2003 р. № 1160-IV [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1160-15>.

9. Радник Грищенко: У вимогах США щодо боротьби з інтернет-піратством в Україні немає політичного підтексту [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://1tv.com.ua/uk/specialnews/2013/04/01/11213>.

10. Річний звіт [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : http://sips.gov.ua/ua/year_reports.html.

11. У МВС визнали, що майже половина їхніх комп'ютерів - з краденими програмами [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://www.unian.ua/news/483259-u-mvs-viznali-scho-mayje-polovina-jihnih-kompyuteriv-z-kradenimi-programami.html>.

12. Українська влада використовує 60 % піратських програм [Електрон.ресурс]. – Режим доступу : <http://tyzhden.ua/News/41157>.

13. Якість життя в регіонах України: посткризовий зріз [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : http://www.icps.com.ua/key_issues/socio_economy/6531.html.

14. Benchmarking E-government: A Global Perspective – Assessing the UN Member States. – New York: UNDPEPA; ASPA, 2002. – 74 р. [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/un/unpan021547.pdf>.

15. Internet and Facebook: Usage in Europe [Електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://www.internetworldstats.com/stats4.htm>.

Konotoptsev O. S. Problems and Prospects of Using E-governance Technologies in Public Authorities of Ukraine.

The article deals with the problems and prospects of the E-government technologies implementation in the Ukrainian authorities' activity. The types of E-government are defined. The main barriers to application of the E-government technologies in the power authorities of Ukraine have been considered. The prospects for intensified use of the E-government technology in the activities of Ukrainian authorities have been indicated.

Key words: public administration, local government, E-governance, technology.

Конотопцев О. С. Проблемы и перспективы использования технологий электронного правительства в деятельности органов власти Украины.

В статье рассмотрены проблемы и перспективы внедрения в деятельность органов власти Украины технологий электронного правительства. В статье определены виды электронного

правительства. Рассмотрены основные препятствия, стоящие на пути внедрения технологий электронного правления в органах власти Украины. Определены перспективы более активного использования технологий электронного правительства в деятельности органов власти Украины.

Ключевые слова: государственное управление, местное самоуправление, электронное правительство, технология.